

ТРАКТЕЗЪ

СОЦИАЛЕН ВЕСТНИКЪ ЗА ОБЩЕСТВЕН И СТОПАНОС-ОКОНОМИЧЕСКИ НОВИНИ.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕН КОМИТЕТЪ.

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“—Марангосово—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 30 лв.; за 6 месеца 30 лв.; за 3 — 20 лв.
Отдѣлен брой 150 лева.
ПЛАЩА СЕ: за конекти, вѣнчани, големи и мнени до 50 лв., за скръби—100 лева.

Обичаени обявления по 2 лева на □ с. м. Сабелитъ приставъ плаща до 1 левъ на думъ. Търговски — по споразумение. За хроникване—5 лева на редъ. Всичко въ предплатъ. Работили не се връщатъ.

Доброначествени руски „Портланд“ ЦЕМЕНТЪ
надъ вѣсна конкуренция при **Бр. Г. Паскелеви & С-ие** „Рановска“ 37 — Ямболъ.

Благодарностъ.
Покойния ми синъ **Николаевъ Панаготи** отъ гр. **Габрово** е оставилъ на съхранение при почитаемото **Транспортно Бюро „БАЛКАНЦИНГЪ“** на **Иванъ Тодоровъ** — Гара Страданъ стока, която за насъ бѣ неизвестна где се намира, но добросъвестния комисонеръ И. Тодоровъ веднага, като се научава за смъртта на Никофора, ни съобщава, че има стока оставена при бюрото му отъ покойния и ние я получихме въ добро положение. Нашитъ искрени благодарности къмъ почитаемото бюро „Балканцингъ“, като му пожелаваме добръ успѣхъ.

гр. **Габрово**, 14. IX. 1923 г. Семейство **Брата В. Николаевъ**.

Най-голямъ складъ отъ равни видове лусозни **КРЕВАТИ** табло и английски, съ намалени цени и гарантирана трайностъ ще намерите само при **Георги Щервъ** — Ямболъ.

„СОКОМВЪЛЪ“
Българско Търговско Петролово Анонимно Дружество — София.
Дружеството съобщава на интересующитъ се, че открива складъ въ гр. Ямболъ на свѣтитъ артикули, именно: **Гасъ** въ каси (марка „Блонъ“) и **варели, бензинъ, равни миврални и декардирани масла, гредъ, газилол и вискиитъ** петролни произведения **отъ собственитъ си хранилища**. Съ качество и цена бие конкуренцията.

Представителъ за града и околнота: **МОНЪСЪ А. КОЕНЪ**.

Продава се първокачествена **Плетачна машина 750** Швейцарска марка — цена износна. Справка свдварница „РОЗА“ — Ямболъ.

БУРГАСКА ОКРЖНА УЧИЛИЩНА ИНСПЕКЦИЯ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.
Кандидати за учителски мѣста, заедно съ заявленитъ си да представятъ, освенъ всички документи посочени въ § 210 отъ правилника за училищнитъ настоятелства, и удостоверенито, съгласно чл. 6 отъ закона за държавнитъ служители за честностъ и сядимостъ.

Окр. учил. инспекторъ: **АТ. РАНКОВЪ**
Секретаръ: **Т. ПЕТКОВЪ**.

ШЕВИНЪТЪ МАШИНИ
и „ГРИТЦИНГЪ“ преносливостаски други и съ най-отлични за бродяри **ПЛЕТАЧНИ МАШИНИ** отъ всички ширини, нуръ и части за емитеръ и другитъ винаги **ВЪ ДЕПОЗИТЪ**.

поправката по личнитъ машини безплатно.

при **АНДОНЪ Г. НОЙКОВЪ** ЯМБОЛЬ
7-24-10 връшу дот. „Стара Америка“.

Ямболски Демократически Говоръ.

Всрѣдъ димъ отъ кръвъ, пролѣта по жестоката необходимостъ на преживяваното време, отъ българу върху българу, днесъ предстои да се правятъ избори на хора, въ рѣдѣта на които пакъ ще се представи самодѣлата на града, на селотѣ и на цѣла България.

Като че ли едва днесъ се схваща какво голямо и значенето на така нареченото „избори“.

Т. е. всѣки единъ отъ всички е свободенъ, не само да пусне своя собственъ гласъ, но също така е свободенъ да посочи на когото и на колкото желае, какъждъ човѣкъ сѣбѣ да бъде избранъ.

И наистина, ако единъ гласъ, само или народъ е демократиченъ, разуменъ и желае доброто си, изборитъ ще го очертатъ, че е такъвъ.

Българи между, българу че преговарятъ, агитиратъ и сочатъ.

Ако се събрка, ще означатъ, че не е кадренъ да си сочи хора.

Само при такъвъ режимъ на демокрация се е направѣло и твърдо. Такъвъ е той днешенъ не само въ демократично и културна Европа.

Пита се: намъ въ Ямболъ ямболско какво предстои?

Разбира се: изборъ. Не малко партийни хора ще се подсмѣятъ подъ мустака, дето вестникъ нѣколко седмалъ майстора си на занаята да учи Избори — пушай бюлетини, отъ модерностъ — поддръжитъ партия и я хвали, защото е свобода т. е. кефъ. За който шефъ пуская и каквото ще да става.

Това е природата на българитъ; да е фаталистъ, какъвто изобщо е славянина.

Отделили българи обаче не сж фаталисти вече: тѣ

сж парламентаристи, т. е. знаятъ да зумуватъ радитъ. Тѣ знаятъ какъвъ макулу се крие въ той чуждоприроденъ за българина парламентаризъмъ. И простия народъ пуза, дето „по-умнитъ“ му сочатъ.

Значи въпроса се свежда: има ли народъ интелигенция и може ли тя да се наложи на спекуланти тѣ сж парламентаризма си?

Въ по-старитъ парламентарни страни такава интелигенция има и тя често се е налагала.

И у насъ е ставало, но много рѣдко и малко частично.

Днешъ, като че ли тя интелигенция иска да се наложи въ по-голямъ мащабъ.

Въ Ямболъ? Презъ време на войната ямболската демокрация се представялаше въ парламентаризъмъ отъ Маринъ Ковачевъ, бивше писарче отъ Русчукъ, презъ време на войната милионеръ и днешъ въ Виена рентниеръ.

Преди войнитъ парламентариститъ отъ Ямболъ сж били Петко Тодоровъ, който има мина въ с. Крумово, но който познава ямболско, колкото ямболцитъ сж околната познаватъ.

Избиратъ е билъ Христо Чакмаковъ, който щеше на времето му да си бърсне братата, ако жѣлѣбницата, която съзрѣва сега Сливенъ съ къра въ Зимница, не свържеше Сливенъ съ Ямболъ.

Избирани били и Благошевъ, който когато се обичаше съ Саказовъ, и двамата учеха въ любовъ и равенство околитъ да живеятъ, но она днешъ, като скрамни, викаха: колдетъ се единъ царъ, кавалия си вече. Т. и Георги Попова, директоръ на „Освобождение“, който за беднитъ мре, а самъ живее по-охолно и отъ Петъръ х Петровъ.

Избирани сж били Теню Кортенски отъ Симеоново и Спасъ Дулариневъ отъ Чамшадиново, които сжмахваха много кръвъ, чийто пъкъ кръвъ днешъ се смучи отъ вѣшкитъ.

Кого да избереме утре въ Ямболъ?

Ако сжмъ членъ въ изпълнителния комитетъ на Демократическия говоръ въ града, ще предложа и настоя да се избиратъ:

1. Нѣколко бича за по-добъръ видъ кърсардарскитъ спекуланти по градове и села, където голтацитъ отъ вчера, днешъ сж милионери, а трудътъ на моляка и мишицтъ на трудолюбца тншатъ въ нирерия.

2. Нѣколко парни и моторни луга, съ които да се разоратъ и засеятъ американски нашето обширно ямболско поле, да да пуца повече зърно и плодъ.

3. Едно голямо количество криви, които да пушатъ голтото количество мляко, защото сме гладни.

Понеже по закона не се избирайтъ нѣща, а хора, то онаи само, които се закълнати да удовлетворятъ той видъ нужди, ще трѣбва да представятъ офертитъ си въ всички изземления, въ всѣки да види кой сж тѣ и вдѣлватъ ли добрие.

За народа не сж важни лицата, но дѣлата. Народа е всичко всѣкого да избере, обаче не за салтаната му, а за дѣлата му. Туй търси днешъ народа, а не дипломати.

Затуй той се лошка отъ режимъ на режимъ.

Днешъ ножа е до кокала му; боли го и кански пицици: хадн!... не мога вече да търпя!

Чакъ ли не ячешо да опре до дупето на кокошката и въ наведеритъ на изборитъ да се търсятъ хора за листи, за салтанатъ и протоколи, пакъ ще се потаря, както е било до вчера:

ПИСМО ДО ОКОЛНИТА.

— Правителството рече: „града и селото да се обичатъ“. И ний сѣга пишмъ писмо до всички села — да се обичаме.

— Нека не се забравяме, защото: животъ има пестри дни и товага всѣки си спомня за Блявнитъ Тѣи и сѣга. Ний ни пишмъ за Каро Асо, който е автор на „Революцията въ Ямболъ“ — единъ същъ, който сѣга живяла тѣта годна въ с. „Тунджа“. Литературния сърбѣжъ до дражи много и той ре-

да стиское, замачъ къ по-подвистичитъ на вестникитъ и вѣрче пие кафе на „РОЗА“. А Принца Портландски му показва дърварскитъ си рѣдъ и сикта къмъ Бевистена, дето има личенъ портретъ на Чакърмата.

— Оваия на „Търговско“ модерниститъ държатъ ситъ с. Певъ декларация нова стихове —

— Стрѣжаръ минава, покани се учито и водката модерниститъ да си разводитъ, часа с 10. И оваия проточна по „Търговско“ заява на площада и

замира въ стлпкитъ на бързитъ минуци.

— На други денъ по обѣдъ въ градната модерниститъ гоноратъ на ученици (избавля отъ къса) въ единъ чуждъ сѣлъ. И всички го смучатъ. И сикне говорятъ наведнѣжъ:

— Бевистена горѣща, голми червени оцици, дѣли къто тополи, лѣвля обещанъ и тѣ го по чѣвото нѣтъ. Всичъ гледатъ: Певъ разсипва Бевистена. Чувамъ: Ча-

